

Sygnatura akt V GC 846/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 31-10-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Iwona Szczepańska

Protokolant: p.o. sekretarz sądowy Malwina Lisowska

po rozpoznaniu w dniu 17-10-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 33.484,08 zł (trzydzieści trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt cztery złote 08/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 27.661,97 zł od dnia 17.12.2015r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4.092,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) na rzecz adwokata K. C. kwotę 2.952,00 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielone pozwanej z urzędu.

SSR Iwona Szczepańska

Sygn. akt V GC 846/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. pozwem z dnia 17 grudnia 2015r. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 33.384,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka podkreśliła, że przed Sądem dla m. st. W. w W. uzyskała tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie XV GNc 9039/12 przeciwko pozwanej (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na kwotę 21.045,94 zł wraz ze stosownymi odsetkami od poszczególnych kwoty oraz kwotę 2.681 zł tytułem poniesionych kosztów procesu. Powódka wszczęła przeciwko w/w spółce postępowanie egzekucyjne, lecz zostało ono ostatecznie umorzone wobec stwierdzenia jego bezskuteczności z całego majątku spółki po wyegzekwowaniu jedynie kwoty 1.489,62 zł. Tym samym zasadnym jest pozew przeciwko pozwanej z uwagi na ziszczenie się przesłanek z art. 299 k.s.h., albowiem pozwana w chwili powstania i istnienia w/w zobowiązania była prezesem i jednym członkiem zarządu w/w spółki. Zaś zasadnym jest dochodzenie nie tylko kwoty wynikającej z w/w tytułu wykonawczego ale także związanych z tym poniesionych kosztów w postępowaniu egzekucyjnym oraz skapitalizowanych odsetek.

Postanowieniem z dnia 22.02.2016r. tutejszy Sąd zwolnił pozwaną od ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz ustanowił dla pozwanej adwokata z urzędu (k. 60).

W odpowiedzi na pozew, pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu, które nie zostały opłacone w żadnej części.

W uzasadnieniu strona pozwana zaprzeczyła wszystkim twierdzeniom strony powodowej i podkreśliła, że nie jest obecnie prezesem spółki a do 2015r. nie wiedziała, w wyniku manipulacji syna, że taką funkcję pełniła. Nadto, że od 2012r. w rzeczywistości funkcji tej nie sprawowała i z uwagi na swój stan zdrowia pełnić nie mogła. Nie podejmowała też, żadnych działań i nie otrzymywała żadnego wynagrodzenia. Żądanie tym samym zapłaty od członka zarządu jest nieuzasadnione chociażby z uwagi na zasady współżycia społecznego mając na uwadze wykorzystanie jej przez syna.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.02.2012r. pozwana A. K. została wpisana do rejestru KRS nr (...) jako jednoosobowy członek zarządu – prezes (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. Pozwana w tym celu w dniu 03.02.2012r. w siedzibie notariusza D. J. w K. złożyła stosowny wzór podpisu. Zaś w dniu 16.03.2015r. pozwana złożyła rezygnację z pełnienia funkcji, gdzie Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w KRS-ie w/w spółki dokonał stosownego wpisu dnia 22.03.2016r. w oparciu o postanowienie z dnia 21.03.2016r. w sprawie o sygn. akt PO.ix. NS-Rej.KRS/(...).

Pozwana zatem od dnia 28.02.2012r. do dnia 21.03.2016r. widniała w KRS-ie w/w spółki jako prezes zarządu.

(dowód: wypis KRS w/w spółki k. 22 – 26 i 83 – 86, rezygnacja z pełnienia funkcji prezesa k. 87 – 88, w/w postanowienie k. 89, zaświadczenie o dokonaniu wpisu k. 90, wzór podpisu k. 109 – 110, zeznania świadka M. G. k. 118- 118v, zeznania pozwanej A. K. k. 118v - 119).

Natomiast w czasie pełnienia przez pozwaną tej funkcji, w dniu 22.11.2012r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. w sprawie XV GNe 8039/12 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądzając od (...) sp. z o.o. w K. na rzecz (...) sp. z o.o. w P. kwotę 21.045,94 zł wraz odsetkami w wysokości ustawowej od kwot:

- 620,42 zł od dnia 02.05.2012r. do dnia zapłaty
- 3.215,84 zł od dnia 02.05.2012r. do dnia zapłaty
- 3.254,58 zł od dnia 04.05.2012r. do dnia zapłaty
- 3.254,58 zł od dnia 11.05.2012r. do dnia zapłaty
- 776,60 zł od dnia 11.05.2012r. do dnia zapłaty
- 1.905,52 zł od dnia 26.05.2012r. do dnia zapłaty
- 1.044,10 zł od dnia 26.05.2012r. do dnia zapłaty
- 3.293,33 zł od dnia 26.05.2012r. do dnia zapłaty
- 3.433,79 zł od dnia 05.06.2012r. do dnia zapłaty
- 247,18 zł od dnia 15.06.2012r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 2.681 zł tytułem kosztów procesu i kwotę 66 zł z tytułu nadania w/w nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności.

(dowód: w/w nakaz zapłaty wraz z postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności k. 7 – 8)

Powódka wszczęła przeciwko w/w spółce postępowanie egzekucyjne. Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kole J. F. w sprawie o sygn. akt Km 749/13 dwoma postanowieniami z jednego dnia 10.07.2013r. ustalając koszty postępowania na kwotę 194,62 zł, które zapłaciła powódka w formie zaliczki, przekazał sprawę Komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Kole B. M.. Komornik przyznał też wierzycielowi koszty zastępstwa procesowego w kwocie 600 zł. Łączna kwota kosztów z tytułu tego postępowania jaka powstała po stronie wierzyciela to 794,62 zł. Następnie w/w komornik postanowieniem z dnia 05.08.2013r. uchylił swoje wcześniejsze postanowienie o przekazaniu sprawy i przekazał sprawę do Urzędu Skarbowego w K. a ten na wniosek wierzyciela przekazał ponownie sprawę w/w komornikowi, celem prowadzenia egzekucji z nieruchomości. W wyniku dalszych czynności w sprawie Km 143/15 komornik wyegzekwował na rzecz wierzyciela kwotę 1.489,62 zł. Komornik w tej sprawie postanowieniem z dnia 09.04.2015r. przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 600 zł i ustalił koszty postępowania na kwotę 1.680,49 zł z czego 95 zł zostało pokryte z zaliczki powódki, łącznie 2.280,49 zł. Komornik ostatecznie postanowieniem z dnia 30.09.2015r. umorzył postępowanie egzekucyjne stwierdzając bezskuteczność dalszej egzekucji i zwrócił tytuł wykonawczy wierzycielce.

(dowód: wniosek egzekucyjny k. 10 – 11, w/w postanowienia k. 12 – 15, 18 – 19, 20 – 21, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w K. k. 17,)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kole w sprawie o sygn. akt II K 124/15 z dnia 31.03.2015r. pozwana została skazana za przestępstwo z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości w związku z tym, że w okresie roku 2013 i 2014 nie złożyła sprawozdania finansowego oraz z działalności spółki.

(dowód: okoliczność bezsporna, w/w wyrok k. 98)

Pozwana nie złożyła wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. w K..

We wszystkich toczących się w/w postępowaniach wyegzekwowana została na rzecz powódki od reprezentowanej w tym czasie spółki kwota 1.489,62 zł. Całość kosztów procesowych i egzekucyjnych jakie poniosła powódka z tym związanych to kwota 5.822,11 zł.

(dowód: okoliczność bezsporna, odpowiedź na pozew k. 80 – 82)

Powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 33.484,08 zł pismem z dnia 08.12.2015r. w terminie 3 dni.

(dowód: okoliczność bezsporna, w/w wezwanie do zapłaty z dowodem nadania na adres pozwanej k. 27 – 31).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie cytowanych powyżej dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Nie były też kwestionowane przez żadną ze stron, w szczególności, że prawomocne orzeczenie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie i postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kole J. F. oraz odpisy z KRS-u stanowią dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 244 § 1 k.p.c.

Zeznania świadka M. G. nie miały większego znaczenia w przedmiocie rozstrzygnięcia sprawy, wskazując jedynie na fikcyjną rolę pozwanej w spółce jako jej prezesa zarządu. Oceniając ich moc dowodową zauważyć należy, że świadek to córka pozwanej a więc osoba blisko z nią spokrewniona, stąd zeznania te charakteryzują się obiektywizacją rzeczywistości skierowaną na uniknięcie odpowiedzialności przez matkę świadka. Świadek praktycznie potwierdziła bezstronną okoliczność złożenia przez pozwaną wzoru podpisu. Natomiast Sąd w kwestii braku świadomości pozwanej o roli jaką pełni w spółce zeznaniom w/w świadka nie dał wiary, o czym poniżej.

Sąd uznał za wiarygodne, w zakresie w jakim wykorzystał je do ustalenia stanu faktycznego, zeznania strony pozwanej A. K., jako korespondujące ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd za niewiarygodne uznał zeznania w/w świadka oraz strony pozwanej, co do okoliczności niewiedzy bycia przez pozwaną prezesem zarządu w/w spółki. Twierdzeniom tym przeczyła sama pozwana w swych zeznaniach, a która po okazaniu jej kart nr 109 – 110 dotyczących wzoru podpisu jako członka zarządu spółki, potwierdziła jego sporządzenie

oraz dodała, że była świadom składania podpisu. Okoliczność złożenia wzoru podpisu na kartach 109 i 110 przez pozwaną potwierdziła też jej córka- świadek M. G.. Dodatkowo pozwana zeznała, że była w spółce trzy razy oraz podpisywała jakieś dokumenty, w tym wniosek o kredyt. Ani jej syn, ani nikt inny nie wywierał na niej presji, nikt jej nie groził ani jej nie szantażował, aby podpisała te dokumenty. Tym samym kierując się logiką i doświadczeniem życiowym, niemożliwym jest, aby pozwana nie wiedziała jaką rolę pełniła w spółce zapoznając się z przedłożonymi jej dokumentami. Zatem jej twierdzenie, że „ja nie miałam świadomości, że wszystkie podpisy czynię jako prezes spółki, że mnie aż tak mocno w to wciągnął”, uznać należało za gołosłowne i niedorzeczne, podobnie jak w tej kwestii zeznania świadka M. G.. Trudno jest bowiem uznać, że pozwana nie знаła swej roli jako decydenta spółki, chociażby w zaciągnięciu przez spółkę kredytu, o którym sama spontanicznie wspomniała w zeznaniach. Twierdzenie zaś, że sądziła iż składa podpisy, aby uchronić ziemię przed egzekucją komorniczą są niewiarygodne i wręcz infantylnie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie niemalże w całości.

Na wstępie wskazać należy, że bezspornym był fakt niezłożenia przez pozwaną wniosku o ogłoszenie upadłości (...) sp. z o.o. w K. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Bezsporną była też okoliczność, że od dnia 28.02.2012r. do dnia 21.03.2016r. pozwana widniała w KRS-ie spółki (...) sp. z o.o. w K. jako prezes zarządu tej spółki. Pozwana co do tej pierwszej okoliczności nie wypowiedziała się wskazując jedynie, że żądanie zapłaty od członka zarządu jest niezasadne, bowiem faktycznie nie pełniła ona tej roli będąc w tej kwestii zmanipulowaną i oszukaną przez syna.

Zebrany materiał dowodowy daje Sądowi podstawę do uznania, że strona powodowa w postępowaniu dowodowym kierując się regułami z wynikającymi za art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. udowodniła, iż kwota wynikająca z tytułu wykonawczego przeciwko w/w spółce, w której pozwana do dnia 21.03.2016r. pełniła rolę członka zarządu nie została przez spółkę uregulowana w całości a toczące się przeciwko niej postępowanie egzekucyjne w oparciu o wyżej uzyskany tytułu wykonawczy ostatecznie zostało umorzone z uwagi na stwierdzenie bezskuteczności egzekucji (k.20). Powódka bezspornie wykazała również, że poniosła z tytułu prowadzącego przeciwko spółce postępowania nie tylko sądowego ale i egzekucyjnego koszty w łącznej wysokości 5.822,11 zł oraz, że z należności głównej udało się wyegzekwować jedynie kwotą 1.489,62 zł.

Przechodząc do meritum wskazać należy, że domniemanie bycia członkiem zarządu przez pozwaną od dnia od dnia 28.02.2012r. do dnia 21.03.2016r. wynika z przedłożonego przez stronę powodową oraz pozwaną odpisu KRS-u (k. 22 – 26 i 83 – 86), którego pozwana nie zdołała obalić. Należy jednocześnie mieć na uwadze, że odpowiedzialność związaną z bezskutecznością egzekucji określonego zobowiązania wobec spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponoszą osoby będące członkami zarządu tej spółki, jedynie w razie istnienia tego zobowiązania, co zostało potwierdzone w sprawie XV GNc 8039/12, gdzie Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądając od (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. na rzecz powódki kwotę 21.045,94 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot oraz kwotę 2.681 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k.7) (por. uchwała SN z dnia 28.02.2008r. w sprawie III CZP 143/07). Nadto wystarczające dla spełnienia przesłanki odpowiedzialności posiłkowej członków zarządu jest samo istnienie zobowiązania w czasie urzędowania danej osoby, nie jest natomiast w tym czasie konieczna jego wymagalność, czemu nie przeczyła w żaden sposób pozwana, co do jego powstania w tym czasie jak i samej wymagalności. Ponadto samo stwierdzenie zobowiązania tytułem egzekucyjnym może nastąpić zarówno w tym czasie, jak i później. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.06.2014r. w sprawie I ACa 575/14, LEX nr 1506782).

Zauważyć też należy, że przesłankami odpowiedzialności członków zarządu za zobowiązania spółki, wyrażonymi w art. 299 k.s.h., jest istnienie niezaspokojonego zobowiązania spółki stwierdzonego orzeczeniem sądowym oraz fakt, iż egzekucja prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Wierzyciel zaś, który nie wyegzekwował swojej wierzytelności od spółki nie musi na zasadach ogólnych dowodzić wysokości doznanej wskutek tego szkody. Wystarczające bowiem będzie przedłożenie tytułu wykonawczego (co bezspornie uczyniła powódka)

stwierdzającego istnienie zobowiązania spółki oraz że egzekucja okazała się bezskuteczna (por. uchwała SN z dnia 15.06.1999r. w sprawie o sygn. akt III CZP 10/99 oraz wyrok SN z dnia 18.04.2007r. w sprawie V CSK 55/07).

Odpowiedzialność członków zarządu z art. 299 k.s.h. ma charakter odpowiedzialności odszkodowawczej opartej o delikt (orz. z dnia 19.02.1996r., OSNC 1997, Nr 3, poz. 25, z dn. 28.11.2003 r., IV CK 226/02, niepubl, z dn. 24.06.2004r., V CK 736/04, lex 180879), a osoby te odpowiadają od momentu kiedy stały się członkami zarządu owej spółki, gdy niezaspokojona przez spółkę wierzytelność stała się wymagalna, a jednocześnie były członkami zarządu w czasie właściwym do zgłoszenia spółki do upadłości (podobnie wyrok SN z dnia 8.12.2010r., V CSK 172/10, lex 677904). Godzi się zauważyć, że pozwana była członkiem zarządu Spółki wpisanym od dnia 28.02.2012r. do KRS, której to okoliczności nie przeczyła, jak również i tej, że po w/w dacie zapadło przeciwko Spółce orzeczenie, z którego wynika powstała wierzytelności wobec powódki (k. 7), a ona do chwili wytoczenia niniejszego powództwa nie zgłosiła wniosku o ogłoszenie upadłości (bezsporne). Pozwana bowiem w całokształcie licznych swych twierdzeń podawała, że funkcję tę pełniła fikcyjnie, nie mając tego świadomości.

W niniejszej sprawie przesłanka bezskuteczności egzekucji okazała się niewątpliwa, bowiem prowadzone z wniosku powódki postępowanie egzekucyjne zostało postanowieniem Komornika umorzone w wyniku stwierdzenia bezskuteczności egzekucji (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.) wobec spółki. Postanowienie zapadło w dacie kiedy pozwana była prezesem w/w spółki (k.89).

Tym samym w ocenie Sądu, spełnione zostały określone w § 1 art. 299 k.s.h. przesłanki odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki.

Natomiast aby uwolnić się od uwzględnienia takiego powództwa, to pozwana została obciążona obowiązkiem udowodnienia okoliczności przewidzianych w § 2 powołanego przepisu, w tym złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki we właściwym terminie, braku swojej winy przy zaniechaniu podjęcia takiej czynności albo też niedoznania przez powoda szkody, pomimo skutecznego niezłożenia takiego wniosku (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 18.09.2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 272/14).

Pozwana natomiast w toku procesu nie przeczyła figurowaniu jej w KRS jako prezesa przedmiotowej Spółki. Nie przeczyła umorzeniu postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce z powodu bezskuteczności egzekucji. Twierdziła, jedynie że faktycznie spółką nie kierowała, bowiem nie miała świadomości bycia jej prezesem.

Ustosunkowując się więc do wskazanego przez pozwaną charakteru roli pełnionej w spółce, Sąd uznał, iż podnoszone powyższe okoliczności, iż nie zdawała sobie sprawy z odpowiedzialności wynikającej z tytułu pełnionej funkcji, jak również, że cechował ją brak świadomości pełnienia tej funkcji, nie mogą deprecjonować jej roli w spółce. W swoich działaniach pozwana wykazała się brakiem należytej staranności w uzyskaniu wiedzy na temat m.inn. sytuacji majątkowej Spółki i jej kondycji finansowej, dla którego to zachowania nie można znaleźć usprawiedliwienia.

Podkreślić jednak należy, że pozwana jako członek zarządu mogła uwolnić się od odpowiedzialności jedynie w trzech sytuacjach:

- jeżeli wykazałaby, że we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe, czego bezspornie nie uczyniła i nie wymaga to więc dalszych wywodów mając na uwadze argumentację pozwanej zawartą w odpowiedzi na pozew.

- jeżeli wykazałaby, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody, tutaj pozwana w swych twierdzeniach milczała.

- oraz jeżeli wykazałaby, że choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (lub nie wszczęto postępowania układowego), to miało to miejsce nie z jej winy. W tej to przesłance pozwana upatrywała oddalenie powództwa, wskazując na swoją fikcyjną rolę w spółce i brak świadomości w tym zakresie.

Ciężar jednak dowodu istnienia wskazanych powyżej okoliczności spoczywał na pozwanej, która na podstawie ogólnych reguł dowodzenia wynikających z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., winna je wykazać, aby uniknąć odpowiedzialności wobec powódki, czemu, w ocenie Sądu, nie sprostała.

Pozwana nie wykazała egzoneracyjnych okoliczności. Nie jest tutaj wystarczające twierdzenie strony, że nie miała świadomości bycia prezesem spółki, bo została oszukana przez syna. Sąd tego twierdzenia pozwanej, mimo powołania się przez nią na świadka – córkę w konfrontacji z przedłożoną a niekwestowaną dokumentacją, o czym była mowa w ocenie dowodów, nie uznał za wiarygodnego. Sąd kierując się bowiem logiką i doświadczeniem życiowym przyjął okoliczność, iż pozwana zdawała sobie sprawę z roli jaką przyszło jej pełnić w przedmiotowej spółce. Pozwana zeznała, że złożyła stosowny wzór podpisu, bywała w spółce, podpisywała też inną dokumentację jaka nie została załączona do akt sprawy, w tym wniosek o kredyt dla Spółki. Trudno jest zatem przyjąć, że było zupełnie inaczej, a mianowicie tak jak twierdzi pozwana. Nie można więc uznać powyższego jako niezawiniony brak kontaktu pozwanej z finansami i księgowością Spółki. Brak natomiast świadomego zainteresowania oraz niedołożenia choćby minimalnych starań dla uzyskania wiadomości w zakresie sytuacji ekonomicznej spółki nie może być interpretowany jako brak winy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., należało zasądzić od pozwanej na rzecz powódki kwotę 33.484,08 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 27.661,97 zł, o czym orzeczono w punkcie I wyroku. Podstawą zasądzenia odsetek jest treść art. 481 § 1 i 2 k.c.

Sąd w pkt II wyroku oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Oddalenie odnosiło się do zasądzenia odsetek od kwoty 5.822,11 zł tytułem poniesionych przez powódkę kosztów procesu i kosztów postępowania egzekucyjnego umorzonego z powodu bezskuteczności egzekucji, liczonych od dnia wytoczenia powództwa przez powódkę. Sąd kierując się wskazaniami judykatury (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2007r. sygn. akt III CSK 404/06, lex nr 457763 i z dnia 8 marca 2007r., sygn. akt III CSK 352/06, lex 278665 oraz Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2014r., sygn. akt I ACa 972/13, lex 1433825), uznał, że odsetki te się nie należą od powyższej kwoty. Zatem w tym zakresie należało powództwo oddalić jako dalej idące.

Sąd na podstawie art. 98 k.c. zasądził w punkcie III wyroku koszty procesu od pozwanej na rzecz powódki w kwocie 4.092 zł., albowiem pozwana przegrała sprawę w całości. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.675 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł. pozostała kwota 28 zł jako nadpłata opłaty od pozwu zostanie powódcie zwrócona po uprawomocnieniu się wyroku.

Sąd w pkt IV wyroku zasądził od Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Koninie) na rzecz adwokata w K. C. kwotę 2.952 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Zasądzona w/w kwota obejmowała wynagrodzenie pełnomocnika, obliczone na podstawie przepisu § 6 pkt 6 i § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zaś podstawa prawna ich zasądzenia wynikała z treści § 19 i 20 w/w rozporządzenia.

Iwona Szczepańska